

РЕШЕНИЕ

№ 33962

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6396** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за противодействие на корупцията /КПК/, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт В. Р., срещу решение № 1477/17.04.2025 г., постановено по НАХД № 4105/2025 г. на СРС, НО, 109-ти състав, с което е отменено НП № КПК-НП-428/27.11.2024 г., издадено от председателя на КПК, с което на К. Т. М., на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията /ЗПК/ е наложена глоба в размер на 1000 /хиляда/ лв. за нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

В касационната жалба се релевират доводи, че решението е постановено в нарушение на материалния закон. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС, респ. да потвърди издаденото НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - К. Т. М., чрез адв. И., в депозиран до съда отговор на касационната жалба, счита жалбата за неоснователна и моли за нейното отхвърляне, претендира присъждане на разноски – по списък и представя доказателства за платено възнаграждение на адвоката за касационната

инстанция в размер на 1000 лв. – разписка.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Н. Д. – главен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПК, която е констатирала нарушението и е съставила АУАН на К. Т. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Касационната инстанция напълно споделя съображенията на въззивната инстанция по тълкуването и прилагането на закона, към които препраща, на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Районният съд е събрал всички относими и допустими доказателства без при тази своя процесуална дейност да е допуснал съществени процесуални нарушения.

Събраните от въззивната инстанция доказателства са обсъдени и проверени в тяхната съвкупност, както изискват чл. 107, ал. 3 и ал. 5 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН. Изградените фактически изводи са обосновани и поради това се споделят от настоящата съдебна инстанция.

Обосновано е приетото за допуснато съществено процесуално нарушение поради допуснатото несъответствие в качеството, в което е отговорно наказаното лице - в АУАН е посочено, че М. попада в кръга на задължените лица по чл.6, ал.1, т.50 ЗПК - лица , заемащи публични длъжности, сред които изрично са посочени и лицата, управители и членовете на органите на управление на общински дружества. В НП е посочена различна правна квалификация на служебното качество на М. - като отговорно за декларирането лице на основание чл.6, ал.1, т.51 ЗПК -в която хипотеза се включват лицата, които са представители на държавата и общините в органите на управление и контрол на търговски дружества с държавно или общинско участие, каквото качество М. не притежава . видно от справка от Търговския закон, същият е вписан още през 2022г. като управител на "Общинско дружество Челопеч" ЕООД и следователно, не попада в категорията задължени лица по чл.6, ал.1, т.51 както правилно е преценил СРС. Също са споделими и мотивите на СРС, че посочената промяна на качеството на задълженото лице и отговорно за административното нарушение е недопустимо по чл.53, ал.2 ЗАНН. Фактически не е налице

повдигнато административно-наказателно обвинение за неизпълнение на административно задължение на посоченото в НП служебно качество на М., което е правно недопустимо. НП се издава само въз основа на образувано по предвидения в ЗАНН административно-наказателно производство, т.е. със съставянето на АУАН, което обуславя единство във фактическите и правни основания относно изпълнителното деяние и качеството на субекта на посоченото административно нарушение. Този извод на СРС е обоснован и с допуснатите грешки в НП при посочване на качеството на М. спрямо търговското дружество - в преобладаващата част от мотивите се поддържа, че е "член на управител". Налице е неяснота на обвинението, НП следва да съдържа точно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, а различието в АУАН и НП относно служебното качество на санкционираното лице, представлява самостоятелно основание за отмяна, тъй като нарушава и правото на защита.

Поради това, правилни са изводите на СРС, че материалният закон е бил приложен неправилно и административнонаказателната отговорност на ответника по касация е била ангажирана неправилно.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение, като валидно и допустимо, постановено от закон състав и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски каквито са претендирани и са представени доказателства за плащането им - 1000 лв., като са представени доказателства за плащането им, поради което и следва да бъдат присъдени. съдът не дължи произнасяне в тази насока.

На основание изложеното, Административен съд София-град, XXVI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1477/17.04.2025 г., постановено по НАХД № 4105/2025 г. на СРС, НО, 109-ти състав.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията да заплати на К. Т. М., с ЕГН [ЕГН] сумата от 1000 (хиляда) лева за разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: